



DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK IV

Warszawa, dnia 5 stycznia 1949 r.

Nr 1

Treść:

Poz. 1	ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH z dnia 10 grudnia 1948 r. w sprawie ochronnych dobrowolnych szczepień trzody chlewnej przeciw różycy w 1949 r.	1
Poz. 2	OKÓLNIK NR 46 z dnia 20 grudnia 1948 r. w sprawie nazw szkół rolniczych	2

1

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 grudnia 1948 r.

(Nr W. Z. III-2/16).

w sprawie ochronnych dobrowolnych szczepień trzody chlewnej przeciw różycy w 1949 roku.

Z uwagi na zasadnicze znaczenie ekonomiczne rozwoju hodowli świń w kraju i konieczności zabezpieczenia w 1949 r. jak największej ilości świń drogą szczepienia, dopuszcza się do szczepień niezjadliwe kultury różycowe i metodę kombinowaną (Simultan) z tym, że we wszystkich państwowych gospodarstwach rolnych winny być stosowane do szczepień przeciw różycowych wyłącznie niezjadliwe kultury różycowe.

Termin rozpoczęcia zorganizowanych masowych szczepień przeciw różycy wyznacza się na dzień 1-go marca 1949 roku, termin ostatecznego zakończenia na dzień 31-go maja 1949 r.

O wyborze metody szczepienia winni zdecydować do dnia 31-go stycznia 1949 roku powiatowi lekarze weterynaryjni z przedstawicielami Powiatowych Rad Narodowych i Powiatowych Związków Samopomocy Chłopskiej w porozumieniu z rejonowymi lekarzami wet., uwzględniając na specjalnie zwołanej w tym celu konferencji nastawienie miejscowej ludności do szczepień w powiecie.

Po wyborze metody szczepień należy w powiecie zastosować jak najszerszą propagandę wciągając do niej Rady Narodowe, Związek Samopomocy Chłopskiej, organizacje społeczno-

polityczne, gospodarcze i młodzieżowe jak również prasę i radio.

Wszystkie zainteresowane władze i instytucje winny ściśle współdziałać i udzielać w tym zakresie jak najdalej idącej pomocy.

Do szczepień należy upoważnić wszystkich lekarzy wet. zamieszkałych na terenie powiatu oraz w razie zachodzącej potrzeby pomocniczy personel weterynaryjny z tym, że osoby te mogą przeprowadzać szczepienia tylko pod kierunkiem i odpowiedzialnością lekarza weterynaryjnego.

Należy bezwzględnie dążyć do tego, aby wszystkie świny w terenie zostały zaszczepione.

Personel upoważniony do szczepienia obowiązany jest prowadzić ewidencję zaszczepionych świń z wyszczególnieniem nazwy miejscowości, ilości zaszczepionych świń, nazwę zakładów z których pochodzą używane surowice i kultury, Nr serii niezjadliwych kultur i pisemnego stwierdzenia sołtysa gromady w wypadku odmowy szczepienia w gromadzie względnie w poszczególnych zagrodach gromady z podaniem nazwisk właścicieli.

Lekarze wet. obowiązani są w każdym wypadku zgłoszenia zachorowania świń interwe-

niować i sporządzać właściwe akta, a w wypadku padnięcia świnia pobrać próby do badań i przesłać je do właściwych terenowo Wojewódzkich Zakładów Higieny Weterynaryjnej dla urzędowego rozpoznania przyczyny padnięcia świń.

Do produkcji kultur zjadliwych upoważnia się wszystkie zakłady produkujące surowicę. Do produkcji niezjadliwych kultur różycowych upoważnia się Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach oraz Oddziały: w Bydgoszczy, Drwalewie, Gorzowie, Krakowie, Łodzi i Serobion w Gdańsku.

Ogólny nadzór i kontrola nad produkcją surowicy przeciw różycowej, kultur różycowych i niezjadliwych kultur różycowych we wszystkich zakładach produkcyjnych — należy do Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w Puławach.

Cenę 1 litra surowicy różycowej ustala się na 5.000 zł, loco wytwórnia.

Cenę 1 litra niezjadliwej kultury różycowej ustala się na 15.000.— złotych.

Cenę 1 litra kultur zjadliwych ustala się na 1.000.— złotych.

Potrzebne ilości surowicy do szczepień ochronnych i interwencyjnych będą zmagazynowane w Centrali oraz w Oddziałach Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lek. Wet. R. P. z o. u.

Przy masowych szczepieniach opłatę za szczepienie wraz z materiałem szczepiennym ustala się przy szczepieniu niezjadliwymi kulturami różycowymi jak też i przy szczepieniu metodą kombinowaną (Simultan) na 100.— zł od sztuki.

Szczepienia świń poza terminem wyznaczonym (w pojedynczych przypadkach) należy przeprowadzać na koszt właścicieli w/g opłat ustalonych dla Państwowych Zakładów Lecznicych dla Zwierząt, przy czym opłaty za sam zabieg wraz z materiałem szczepiennym ustala się na 100 złotych.

W celu przyjsia z pomocą chłopom małorolnym wprowadzam równocześnie szczepienia przeciw różycowe bezpłatne.

Koszty szczepień ochronnych oraz koszty surowicy dla celów interwencyjnych w zagrodach bezrolnych i małorolnych chłopów, pokrywane

będą imiennie lekarzom weterynaryjnym po otrzymaniu rachunków z dołączeniem protokołu, stwierdzającego bezpłatne przeprowadzenie szczepień z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rol. Do protokołu winny być załączone zaświadczenia Związku Samopomocy Chłopskiej, stwierdzające niemożność pokrycia kosztów tych szczepień przez osoby zainteresowane. Protokoły winny być przedkładane drogą służbową Ministerstwu Rolnictwa i Ref. Rol. w terminie do dnia 30-go czerwca 1949 roku.

Przy ochronnych szczepieniach należy stosować następujące zasady:

1. na terenie jednego powiatu nie mogą być stosowane różne metody szczepienia,
2. szczepić tylko całe pogłowie świń w zagrodzie,
3. w zagrodach zapowietrzonych różycą stosować tylko surowicę. Kultury niezjadliwe względnie szczepienia metodą kombinowaną należy stosować w 10 dni po szczepieniu surowicą.
4. Macior przed oproszeniem na 2 tygodnie i w ciągu dwóch tygodni po oproszeniu nie szczepić.
5. Prosięta szczepić po ukończeniu 3-ch miesięcy wieku.
6. Sztuk charłacznych nie szczepić — zalecać przekazywanie ich na ubój dla własnego spożycia.
7. Przy użyciu niezjadliwej kultury różycowej stosować dawki 2 cm dla każdej świni bez względu na wiek i wagę.
8. Przed użyciem ampułkę z kulturą mocno wstrząsnąć.
9. Kultury należy chronić od mrozu, słońca.
10. Do szczepień używać należy osobno igłę dla każdej zagrody, wskazane jest używanie wyjałowionej igły dla każdej sztuki z osobna.
11. Wyjaławiać igły tylko przez gotowanie.
12. Sposób zaopatrywania się w kultury niezjadliwe różycowe obowiązuje w/g zasad określonych w zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 grudnia 1947 r. Nr Wet. 2-III-2/17-47.

Minister:

J. Dąb Kocioł

2

OKÓLNIAK Nr 46

z dnia 20 grudnia 1948 r.

(Nr NOR. P. I-1/11).

w sprawie nazw szkół rolniczych.

Nawiązując do okólnika Nr 37 z dnia 22 czerwca 1948 r. o organizacji roku szkolnego 1948/49 w szkołach rolniczych, podległych Mi-

nisterstwu Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. M. R. i R. R. Nr 15 z 1948 r.) i w związku z wątpliwościami Wydziałów Oświaty Rolniczej U-

rządów Wojewódzkich co do nazw szkół rolniczych, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyjaśnia, co następuje:

1. Nazwa szkoły rolniczej winna określać kolejno:
 - a) charakter prawny szkoły (państwowa, publiczna, prywatna),
 - b) stopień organizacyjny szkoły (szkoła przysposobienia rolniczego, średnia szkoła rolnicza, liceum I-go stopnia, liceum I-go stopnia dla dorosłych, czteroletnie liceum, liceum II-go stopnia),
 - c) specjalizację szkoły,
 - d) ewentualne oznaczenie patrona szkoły, zatwierdzonego przez władze szkolne,
 - e) siedzibę (adres) szkoły.

Przykłady: Państwowe Liceum Rolniczo-Hodowlane I-go stopnia w....., Państwowe Liceum Ogrodnicze I-go stopnia dla dorosłych w....., Państwowe Czteroletnie Liceum Rolniczo-Spółdzielcze w....., Publiczna Średnia Szkoła Rolnicza w....., Publiczna Szkoła Przysposobienia Rolniczego w.....

2. Ustala się następujące brzmienie określeń specjalizacji w liceach rolniczych:

Liceum rolnicze

- „ rolniczo-administracyjne,
- „ „ -chmielarskie,
- „ „ -gospodarcze,
- „ „ -hodowlane,
- „ „ -lniarskie,
- „ „ -pszczelarskie,
- „ „ -spółdzielcze,
- „ „ -tytoniarskie,
- „ „ -wikliniarskie,
- „ „ -zielarskie,
- „ gorzelnicze,
- „ hodowli drobnego inwentarza,
- „ mechaniki rolnej,
- „ mleczarskie,
- „ ogrodnicze,
- „ przetwórstwa owocowo-warzywnego,
- „ rachunkowości rolnej,
- „ rybackie,
- „ wodno-melioracyjne.

3. Szkoły używają nazw ustalonych na podstawie decyzji władzy szkolnej.

Nazwy szkół licealnych ustala Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, nazwy szkół przysposobienia rolniczego i średnich szkół rolniczych — właściwy terytorialnie Urząd Wojewódzki (Wydział Oświaty Rolniczej).

4. Ustalona nazwa używana jest przez szkołę zasadniczo w pełnym brzmieniu.

W pieczętkach o wymiarach, niemogących objąć nazwy szkoły w pełnym brzmieniu, używa się bądź nazwy skróconej, bądź też nazwy w skrótach — zależnie od długości nazwy i wymiaru pieczęci.

Dopuszczalne są następujące skróty: Państw. = Państwowe, Publ. = Publiczne, Rol. = Rolnicze, I st. = I-go stopnia, II st. = II-go stopnia, Czterol. = Czteroletnie, I st. dla dorosł. = I-go stopnia dla dorosłych, PR. = Przysposobienia Rolniczego, Śr. Szkoła Rol. = Średnia Szkoła Rolnicza.

Zasadniczo nie należy skracać słów „szkoła“, „liceum“ oraz określenia specjalizacji szkoły za wyjątkiem części nazwy „rolniczo“, która może być skrócona na „rol.“ i nazw: „hodowli drobnego inwentarza“ na „hod. drobn. inwent.“, „mechaniki rolnej“ na „mech. rol.“, „ogrodnicze“ na „ogr.“, „przetwórstwa owocowo-warzywnego“ na „przetw. ow. warz.“, „rachunkowości rolnej“ na „rach. rol.“, „wodno-melioracyjne“ na „wodn. melior.“.

5. W razie uzasadnionej potrzeby nazwa szkoły może być zmieniona. Zmiany nazwy dokonywa władza szkolna powołana do jej ustalania, (pkt 3).

6. Nazwy szkół ustalone (zatwierdzone) przed ogłoszeniem niniejszego okólnika powinny być zmienione lub uzupełnione stosownie do przepisów niniejszego okólnika.

7. Ministerstwo przypomina, że w sprawie zamówień pieczęci urzędowych tryb postępowania został podany w piśmie okólnym Ministerstwa Nr NOR-A-I-2/41 z dn. 23.XI.1948 r.

8. Ministerstwo załącza do niniejszego spis szkół rolniczych licealnych, czynnych w roku szkolnym 1948/49 oraz poleca Ob. Naczelnikom Wydziałów Oświaty Rolniczej Urzędów Wojewódzkich ustalenie i ogłoszenie w odnośnych Dziennikach Urzędowych Urzędów Wojewódzkich spisów średnich rolniczych i szkół przysposobienia rolniczego czynnych w roku szkolnym 1948/49. —

Dyrektor Departamentu:

wz. A. Romanow

Załącznik do Okólnika Nr 46

z dnia 20 grudnia 1948 r. Nr NOR. P.
I—1/1/11 w sprawie nazw szkół rolni-
czych.

WYKAZ LICEÓW ROLNICZYCH CZYNNYCH W ROKU SZKOLNYM 1948/49.

L. p.	Nazwa szkoły	Miejscowość	Powiat	Poczta	St. kolejowa
WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Dowspuda	Augustów	Raczki	Augustów
2	" " " " " "	Bielsk Podl.	Bielsk Podl.	Bielsk Podl.	Bielsk Podl.
3	" " " " " "	Grajewo	Grajewo	Grajewo	Grajewo
4	" " " " " "	Gołdap	Gołdap	Gołdap	Gołdap
5	" " " " " "	Suwałki	Suwałki	Suwałki	Suwałki
6	" " " " " "	Olecko	Olecko	Olecko	Olecko
7	" " " " " "	Łomża	Łomża	Łomża	Łomża
8	" " " " " "	Rolnicze I st. dla dorosłych	Wysokie Maz.	Sokoły	Sokoły
9	Czterol. Liceum Ogrodnicze	Białystok	Białystok	Białystok	Białystok
10	" " " " " "	Rol.-Hodowlane	Elk	Elk	Elk
11	" " " " " "	Liceum Rol.-Lniarskie II st.	Dojlidy	Białystok	Białystok
WOJEWÓDZTWO POMORSKIE					
1	Publ. Liceum Rolnicze I st.	Stary Bieżać	Włocławek	Brześć Kuj.	Brześć Kuj.
2	Państw. " " " " " "	Płowęż	Brodnica	Ostrowite	Ostrowite
3	" " " " " "	Rol.-Gospodarcze I st.	Wyrzysk	Miasteczko Kr.	Miasteczko Kr.
4	" " " " " "	Ogrodnicze I st.	AleksandrówK.	AleksandrówK.	AleksandrówK.
5	" " " " " "	Mechaniki Rolnej I st.	Toruń	Turzno	Turzno
6	" " " " " "	Rol.-Spółdzielcze I st.	Rypin	Rypin	Rypin
7	" " " " " "	Rolnicze I st. dla dorosłych	Szubin	Szubin	Szubin
8	" " " " " "	" " " " " "	Grudziądz	Grudziądz	Grudziądz
9	" " " " " "	Rol.-Gospodarcze I st. dla dor.	Marysin	Włocławek	Lubraniec
10	Czterol. Liceum Rolnicze	Bydgoszcz	Bydgoszcz	Bydgoszcz	Bydgoszcz
11	Czterol. Liceum Ogrodnicze	Toruń	Toruń	Toruń	Toruń
12	" " " " " "	Liceum Rol.-Gospodarcze II st.	Kościelec Kuj.	Kościelec Kuj.	Kościelec Kuj.
13	" " " " " "	Hodowli Drobn.-Inwent. II st.	Samostrzel	Samostrzel	Samostrzel
WOJEWÓDZTWO GDAŃSKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Dzierżgoń	Szum	Dzierżgoń	Dzierżgoń
2	" " " " " "	Owidz	Starogard	Starogard	Starogard
3	" " " " " "	Rol.-Gospodarcze I st.	Tczew	Gniew	Brockie Miyno
4	" " " " " "	Rol.-Hodowlane I st.	Nowy Staw	Nowy Staw	Nowy Staw
5	" " " " " "	Rolnicze I st. dla dorosł.	Klanino	Morski	Klanino
6	" " " " " "	Rol.-Gospod. I st. dla dorosł.	Połoniny	Elbląg	Tolkmicko
7	" " " " " "	Rybackie I st. dla dorosł.	Niedamowo	Kościerzyna	Kościerzyna
8	Czterol. Liceum Rolnicze	Kwidziń	Kwidziń	Kwidziń	Kwidziń
9	" " " " " "	Rol.-Gospodarcze	Lębork	Lębork	Lębork
10	" " " " " "	Ogrodnicze	Pruszcz	Gdańsk	Pruszcz
11	" " " " " "	Rol.-Spółdzielcze	Modrowo	Kościerzyna	Skarszewy
12	" " " " " "	" " " " " "	Skórcz	Starogard	Skórcz
13	" " " " " "	Liceum Rolnicze II st.	Tczew	Tczew	Tczew
14	" " " " " "	" " " " " "	Nowy Dwór	Lębork	Łeba
15	" " " " " "	Wodno-Melioracyjne II st.	Orunia	Gdańsk	Orunia
WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKO-DĄBROWSKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Izbicko	Strzelce	Izbicko	Izbicko
2	" " " " " "	Rol.-Gospodarcze I st.	Kluczborek	Polanowice	Polanowice
3	" " " " " "	" " " " " "	Zagórze	Zagórze	Dąbrowa Górna
4	" " " " " "	Ogrodnicze I st.	Grodzic-Gzichów	Będzin	Będzin
5	" " " " " "	Rol.-Hodowlane I st.	Międzywiescie	Cieszyn	Skoczów
6	" " " " " "	Rol.-Spółdzielcze I st.	Klisisno	Głupczyce	Klisisno
7	" " " " " "	Rolnicze I st. dla dorosłych	Czechowice	Bielsko	Czechowice
8	" " " " " "	Rol.-Gospodarcze I st. dla dor.	Wilcza Górna	Rybnik	Knurów II
9	" " " " " "	" " " " " "	Kozięglowy	Zawiercie	Kozięglowy
10	" " " " " "	Rachunkowości Rol. I st. dla dorosłych	Komorno	Koźle	Koźle
11	Czter. Liceum Rolnicze	Olesno	Olesno	Olesno	Olesno
12	" " " " " "	" " " " " "	Nakło	Tarnów. Góry	Nakło
13	" " " " " "	Rol.-Gospodarcze	Prudnik	Prudnik	Prudnik
14	" " " " " "	" " " " " "	Pszczyna	Pszczyna	Pszczyna
15	" " " " " "	Ogrodnicze	Prószków	Opole	Opole
16	" " " " " "	Liceum Rol.-Hodowlane II st.	Ornontowice	Pszczyna	Orzesze
17	" " " " " "	Rolnicze II st.	Kluczborek	Kluczborek	Kluczborek

L. p.	Nazwa szkoły	Miejscowość	Powiat	Poczta	St. kolejowa
5	„ „ Rolnicze I st. dla dorosłych	Bratne	Ciechanów	Gołotczyzna	Gołotczyzna
6	„ „ „ „ „ „ „ „	Ruda	Przasnysz	Przasnysz	Przasnysz
7	„ „ Rol. - Gospodarcze I st. dla dor.	Jadów	Radzymin	Jadów	Urle
8	„ „ „ „ „ „ „ „	Gołotczyzna	Ciechanów	Gołotczyzna	Gołotczyzna
9	„ „ Czerol. Liceum Rol. - Administracyjne	Sobieszyn	Garwolin	Sobieszyn	Ryki
10	„ „ Liceum Rol. - Gospodarcze II st. . . .	Chyliczki	Warszawa	Piaseczno	Piaseczno
11	„ „ „ „ „ „ „ „	Ursynów	Warszawa	Wilanów	Warszawa
12	„ „ „ „ „ „ „ „	Otwock Wielki	Warszawa	Karczew	Otwock

WOJEWÓDZTWO WROCŁAWSKIE

1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Bierutów	Oleśnica	Bierutów	Bierutów
2	„ „ „ „ „ „ „ „	Ludów Polski	Strzelin	Strzelin	Strzelin
3	„ „ „ „ „ „ „ „	Szprotawa	Szprotawa	Szprotawa	Szprotawa
4	„ „ „ „ „ „ „ „	Ogrodnicze I st.	Świdnica	Świdnica	Świdnica
5	„ „ „ „ „ „ „ „	Oleśnica	Oleśnica	Oleśnica	Oleśnica
6	„ „ „ „ „ „ „ „	Mechaniki Rolnej I st. . . .	Sobieszów	Sobieszów	Sobieszów
7	„ „ „ „ „ „ „ „	Rol. - Spółdzielcze I st. . . .	Namysłów	Namysłów	Namysłów
8	„ „ „ „ „ „ „ „	Rol. - Hodowlane I st. dla dor.	Lenno	Wleń	Wleń
9	„ „ „ „ „ „ „ „	Pszczelarskie I st. dla dorosł.	Byczany	Ząbkowice	Kamieniec
10	„ „ Czerol. Liceum Rolnicze	Wierzbica	Wrocław	Gniechowice	Kobierzycze
11	„ „ „ „ „ „ „ „	Biedrzychowice	Lubań	Grychów Śl.	Olszyna
12	„ „ „ „ „ „ „ „	Rol. - Gospodarcze	Jelenia Góra	Jelenia Góra	Jelenia Góra
13	„ „ „ „ „ „ „ „	Liceum Mechaniki Rolnej II st. . . .	Sobieszów	Jelenia Góra	Sobieszów

WYKAZ LICBÓW ROLNICZYCH W LIKWIDACJI

(Licea te prowadzone są dla uczniów starszych roczników szkół, w których od r. szk. 1948/49 zmieniono typ organizacyjny lub specjalizację szkół).

L. p.	Nazwa szkoły	Miejscowość	Powiat	Poczta	St. kolejowa
-------	--------------	-------------	--------	--------	--------------

WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE

1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Czyżew	Wysokie Maz.	Czyżew	Czyżew
2	„ „ „ „ „ „ „ „	Jasionówka	Białystok	Jasionówka	Knyszyn
3	„ „ „ „ „ „ „ „	Olecko	Olecko	Olecko	Olecko
4	„ „ „ „ „ „ „ „	Łomża	Łomża	Łomża	Łomża
5	„ „ „ „ „ „ „ „	Ogrodnicze II st.	Białystok	Białystok	Białystok

WOJEWÓDZTWO POMORSKIE

1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Bydgoszcz	Bydgoszcz	Bydgoszcz	Bydgoszcz
2	„ „ „ „ „ „ „ „	Ogrodnicze I st.	Toruń	Toruń	Toruń
3	„ „ „ „ „ „ „ „	Rolnicze I st. dla dorosłych . .	Bydgoszcz	Bydgoszcz	Bydgoszcz
4	„ „ „ „ „ „ „ „	Rol. - Gospodarcze I st. dla dor.	Kościelec Kuj.	Kościelec Kuj.	Kościelec Kuj.
5	„ „ „ „ „ „ „ „	Rolnicze II st.	Bydgoszcz	Bydgoszcz	Bydgoszcz
6	„ „ „ „ „ „ „ „	Rol. - Hodowlane II st.	Samostrzel	Samostrzel	Samostrzel
7	„ „ „ „ „ „ „ „	Ogrodnicze II st.	Toruń	Toruń	Toruń

WOJEWÓDZTWO GDAŃSKIE

1	Państw. Liceum Rol. - Gospodarcze II st. . . .	Lębork	Lębork	Lębork	Lębork
2	„ „ „ „ „ „ „ „	Ogrodnicze II st.	Pruszcz	Pruszcz	Pruszcz
3	„ „ „ „ „ „ „ „	Rol. - Spółdzielcze II st. . . .	Skórcz	Skórcz	Skórcz

WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKO-DĄBROWSKIE

1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Klisino	Głupczyce	Klisino	Raclawice
2	„ „ „ „ „ „ „ „	Międzywiec	Cieszyn	Skoczów	Skoczów
3	„ „ „ „ „ „ „ „	Pszczyna	Pszczyna	Pszczyna	Pszczyna
4	„ „ „ „ „ „ „ „	Ogrodnicze I st. dla dorosłych	Strumień	Strumień	Strumień
5	„ „ „ „ „ „ „ „	Ogrodnicze II st.	Prószków	Prószków	Opole
6	„ „ „ „ „ „ „ „	Rolnicze II st.	Olesno	Olesno	Olesno

WOJEWÓDZTWO KIELECKIE

1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Bejsce	Pińczów	Dobiesławice	Kazimierza W.
2	„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	Krzelów	Sędziszów	Sędziszów
3	„ „ „ „ „ „ „ „	„ „ „ „ „ „ „ „	Wońki	Radom	Radom

L. p.	Nazwa szkoły	Miejscowość	Powiat	Poczta	St. kolejowa
WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Czechy	Mięchów	Ślomniki	Ślomniki
2	" " Ogrodnicze I st.	Gumniska	Tarnów	Tarnów	Tarnów
3	" " Ogrodnicze II st.	Gumniska	Tarnów	Tarnów	Tarnów
WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Klementowice	Puławy	Klementowice	Klementowice
2	" " " " " " " "	Krasnystaw	Krasnystaw	Krasnystaw	Krasnystaw
3	" " " " " " " "	Tarnawatka	Tomaszów	Tarnawatka	Bełżec
4	" " " " " " dla dorosłych	Gardzienice	Krasnystaw	Piaski k/Lubl.	Trawniki
5	" " " " " " II st.	Lublin	Lublin	Lublin	Lublin
WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze II st.	Czarnocin	Łódź	Czarnocin	Czarnocin
WOJEWÓDZTWO OLSZTYŃSKIE					
1	Państw. Liceum Ogrodnicze II st.	Olsztyn	Olsztyn	Olsztyn	Olsztyn
2	" " Rolnicze II st.	Dobrocin	Morağ	Morağ	Morağ
3	" " Rybackie II st.	Giżycko	Giżycko	Giżycko	Giżycko
WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze II st.	Środa	Środa	Środa	Środa
WOJEWÓDZTWO RZESZOWSKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Żmigród	Jasło	Żmigród	Jasło
2	" " Mechaniki Rolnej I st.	Zarzecze	Jarosław	Zarzecze	Jarosław
3	" " Rolnicze II st.	Dzików	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg
4	" " " " " " " "	Nisko	Nisko	Nisko	Nisko
5	" " " " " " " "	Suchodół	Krosno	Krosno	Krosno
6	" " Rol.-Gospodarcze II st.	Rzemień	Mielec	Mielec	Rzemień
WOJEWÓDZTWO SZCZECIŃSKIE					
1	Państw. Liceum Rolnicze I st.	Kublice	Ślupsk	Kublice	Ślupsk
2	" " " " " " " "	Piastowo	Kołobrzeg	Kołobrzeg	Kołobrzeg
3	" " " " " " II st.	Złotów	Złotów	Złotów	Złotów
WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE					
1	Państw. Liceum Rol. Gospodarcze I st. dla dor.	Grodki	Działdowo	Głośnia	Głośnia
WOJEWÓDZTWO WROCŁAWSKIE					
1	Państw. Liceum Rol.-Hodowlane II st.	Sobieszów	Jelenia Góra	Sobieszów	Sobieszów
2	" " Rolnicze II st.	Wierzbica	Wrocław	Gniechowice	Kobierzyce

WYKAZ KURSÓW WSTĘPNYCH DLA KANDYDATÓW DO LICEÓW ROLNICZYCH II-GO STOPNIA

L. p.	Nazwa szkoły	Miejscowość	Powiat	Poczta	St. kolejowa
WOJEWÓDZTWO POMORSKIE					
1	przy Państw. Liceum Rol.-Gospodarczym II st.	Kościelec Kuj.	Inowrocław	Kościelec Kuj.	Kościelec Kuj.
WOJEWÓDZTWO GDAŃSKIE					
1	przy Państw. Liceum Rolniczym II st.	Nowy-Dwór	Lębork	Łeba	Łeba
WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKO-DĄBROWSKIE					
1	przy Państw. Liceum Rolniczym II st.	Kluczborek	Kluczborek	Kluczborek	Kluczborek
WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE					
1	przy Państw. Czterol. Liceum Rolniczym .	Blich	Łowicz	Łowicz	Łowicz
WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE					
1	przy Państw. Czterol. Liceum Rol.-Gospod. .	Witkowo	Gniezno	Witkowo	Witkowo

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych. Warszawa, Nowogrodzka 50

Wydział Prasy i Informacji. Pokój 213. Tel. 887-84

Cena zł 30

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

OKÓLNIK Nr. 42

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 października 1948 roku

w sprawie gromadzkich przodowników weterynaryjnych.

Celem rozszerzenia opieki weterynaryjnej nad inwentarzem żywym rolnika zaleca się Zarządom Gminnym powołanie gromadzkich przodowników weterynaryjnych, którzy spełniając swe zadania winni być pracownikami społecznymi.

Do obowiązków gromadzkich przodowników weterynaryjnych należałoby udzielanie pomocy sołtysom w zakresie wykonywanych przez nich czynności, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77. poz. 673, z 1932 r. Nr 26, poz. 229 i z 1938 r. Nr 27, poz. 245) oraz z ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40. poz. 349 i z 1946 r. Nr 32, poz. 203) ustawy z dnia 13 marca 1924 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 23, poz. 154), oraz rozporządzeń na ich podstawie wydanych.

W szczególności pomoc sołtysowi dotyczyłaby:

- a) uaktywnienia walki z chorobami zaraźliwymi zwierząt domowych przez natychmiastowe sygnalizowanie o ich wybuchu właściwemu sołtysowi,
- b) dopilnowania na obszarze gromad, dla których zostali wyznaczeni, wykonywania zarządzeń weterynaryjnych władz administracyjnych,
- c) wykonywania dozoru nad grzebowiskami zwłok zwierzęcych oraz dopilnowania nieszkodliwego usuwania zwłok lub ich części,
- d) współpracy z organami służby weterynaryjnej oraz instytucjami i organizacjami rolniczo-hodowlanymi, zwłaszcza przy zwalczaniu pasożytniczych chorób zwierzęcych, jak giez bydlęcy, motylca, wągrzyca itp.,
- e) udzielania pomocy sołtysom przy wydawaniu przez nich świadectw miejsca pochodzenia zwierząt.

Ponadto do czynności gromadzkich przodowników weterynaryjnych należałoby udzielanie pierwszej pomocy weterynaryjnej w wypadkach nagłego wzdęcia u bydła, zadławiania się oraz krwotoków, jak również pouczenie posiadaczy zwierząt o sposobie postępowania do czasu przybycia lekarza weterynaryjnego w wypadku wypadnięcia pochwy lub macicy, ciężkich porodów, ochwatu, mięsni ochwatu u koni oraz w wypadkach uboju z konieczności

Kandydatów na gromadzkich przodowników weterynaryjnych wyznacza gminna Rada Narodowa na wniosek Zarządu Gminy, zgłoszony po porozumieniu się z Zarządem Gminnym Związku Samopomocy Chłopskiej.

Kandydatami na gromadzkich przodowników weterynaryjnych mogą być osoby, które ukończyły 18 lat życia, umiejące biegle czytać i pisać.

Na stanowiskach gromadzkich przodowników weterynaryjnych mogą być wyznaczani kandydaci, którzy ukończyli z wynikiem pomyślnym kurs dla przodowników weterynaryjnych, którego program i czas trwania określa załącznik Nr 1.

Kursy dla gromadzkich przodowników weterynaryjnych organizują powiatowe Zarządy Związku Samopomocy Chłopskiej, przy współudziale Powiatowych Związków Samorządowych.

Wykładowcami na wymienionych kursach mogą być wyłącznie osoby wyznaczone przez właściwego wojewodę. Wynagrodzenie wykładowców należy pokrywać z funduszków państwowych.

Gromady zaopatrzą gromadzkich przodowników weterynaryjnych w potrzebne dla wykonywanych przez nich czynności materiały i sprzęt, których rodzaj określa załącznik Nr 2.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

w/z St. Tkaczow
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do okólnika Nr 42 Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23.X. 1948 roku.

INSTRUKCJA

w sprawie kursów dla przodowników weterynaryjnych.

1. Kurs winien trwać nie mniej jak 36 godz. wykładowych
2. Na kursie winny być wykładane następujące przedmioty:
 - a) Zarys anatomii i fizjologii zwierząt;
 - b) choroby zaraźliwe zwierząt domowych;
 - c) pierwsza pomoc w nagłych wypadkach;
 - d) higiena weterynaryjna;
 - e) higiena kopyt i racic;
 - f) choroby pasożytnicze.

Program wykładów winien być następujący:

1. Anatomia i fizjologia zwierząt:

Budowa organizmu.

Części ciała i czynności organów.

Opis zwierzęcia.

Zwierzę zdrowe — chore.

2. Higiena weterynaryjna:

Pomieszczenia, czystość i pielęgnacja skóry zwierzęcia, oddychanie skórne, wpływ światła, ogólne zasady żywienia i pojenia.

3. Temperatura zwierząt:

Normalna temperatura zwierząt;
przyczyny wyższej temperatury.

4. Choroby zaraźliwe zwierząt domowych:

Objawy chorób zaraźliwych objętych ustawą, warunki rozwlekanie się chorób zaraźliwych, postępowanie ze

zwierzętami podejrzanymi i chorymi, zgłoszenie, odosobnienie zwierząt chorych.

Odszkodowanie i zapomogi.

Postępowanie w razie padnięcia zwierząt przed przybyciem lekarza weterynarii.

Dezynfekcja i środki dezynfekcyjne.

Postępowanie ze środkami dezynfekcyjnymi i sposoby odkażania zagród. zwierząt i ludzi.

5. Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach i pouczenia:

- a) wzdęcia u bydła, zapobieganie — przyczyny, leczenie, stosowanie sondy oraz trójgrańce;
- b) zadławienie — przyczyny, zapobieganie, objawy, usuwanie obcego ciała ręką, ręczne przesuwanie, stosowanie sondy;
- c) tamowanie krwotoków, pierwsza pomoc, środki stosowane przy pierwszej pomocy;
- d) porody, wypadnięcie macicy, ochwat, krwawy mocz u koni i bydła, pouczenie o postępowaniu ze zwierzętami przed przybyciem lekarza weterynarii;
- e) postępowanie przy uboju zwierząt z konieczności — niedopuszczalność uboju przy najmniejszych objawach wzbudzających podejrzenie choroby zaraźliwej;
- f) pouczenie o szkodliwości mięsa pochodzącego z tajnego uboju — włośnię, wagry, choroby zakaźne niebezpieczne dla ludzi, waglik itp. przenoszenie się chorób zwierzęcych przez mięso z potajemnego uboju (różyca, pomór itp.).

6. Choroby pasożytnicze:

Giez — występowanie, zapobieganie, postępowanie z larwami gza;

wagry u świń — przyczyny — zapobieganie.

motylca — występowanie — zapobieganie.

7. Pielęgnacja kopyt i racic.

Załącznik Nr 2 do okólnika Nr 42 Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23.X. 1948 roku.

INSTRUKCJA

w sprawie podręcznej apteczki dla gromadzkich przodowników weterynaryjnych.

Podręczna apteczka winna zawierać:

1. Instrumenty i przybory:

sondę dla bydła.

irygator.

gruszkę gumową do przemywania ran.

2 termometry.

trójgraniec z dwoma pochewkami.

hydropult.

nożyczki krzywe i proste.

2. Medykamenty:

Jodynę	50 gr.
watę	200 gr.
gazę	20 mtr.
bandaże	5 szt.
amoniak	250 gr.
wodę wapienną	5 ltr.
pyoktaninę	50 gr.
creolinę	200 gr.
nadmanganian potasu	10 gr.

Gromadzcy przodownicy weterynaryjni winni prowadzić książkę inwentarzową i materiałową w/g podanych wzorów:

Księga inwentarzowa:

Nazwa instrumentu	data otrzymania	Cena	Ilość sztuk	Uwagi
Sonda dla bydła	24.VII.47	1.500 zł	1	
Termometr	" " "	300 zł	2	
Irygator	30.IX.47	900 zł	1	

Księga materiałowa:

Nazwa leku	data otrzymania	ilość	cena	Imię i nazwisko właściciela zwierzęcia	Data Płość wydania	Pobrano opłat
Jodyna	24.VII.47	50 gr	200	Skulski Jan	30.7.47	10 gr 44 zł
	30.X.47		200	Majewski Wiktor	4.8.47	5 „ 22 zł
				Borski Jan	5.11.47	15 „ 66 zł

Za stosowane w wypadkach nagłych zwierzętom chorym lekarstwa posiadacze zwierząt opłacają rzeczywiste koszty leków plus 10% tytułem manca.

Wpływy z tego tytułu należy wydatkować na uzupełnienie leków podręcznej apteczki.

PRZEDRUK

z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 61,
wydanego w Warszawie dnia 29 grudnia 1948 r.

479

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 6 grudnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych
o włączeniu zarazy cieszyńskiej świń do chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania i o zwalczaniu tej choroby.

Na podstawie art. 29 pkt a i 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673, z 1927 r. Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245 i z 1948 r. Nr 49, poz. 373) zarządza się, co następuje:

I. Obowiązek zgłaszania zarazy cieszyńskiej świń.

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, włącza się zarazę cieszyńską świń.

§ 2. Za zarazę cieszyńską świń uważa się zakaźne zapalenie opon mózgowych, mózgu i rdzenia, wywołane przesykalnym zarazkiem neurotropowym, atakującym wybiórczo ośrodkowy układ nerwowy, i objawiające się gorączką do 41,5° C, posmutnieniem, osowiałością, utratą apetytu, niedowładem kończyn (najczęściej tylnych), drgawkami mięśni, często oczopląsem, skrzywieniem

głowy uderzaniem głową o ścianę, upadkiem na grzbiet lub pośladki, porażeniem krtani i gardzieli, nieznacznym świądem skóry, wyjątkowo występującą osutką pęcherzykową, przy czym sekcja zwłok nie wykazuje dostrzegalnych zmian anatomicznych.

II. Dochodzenia i tymczasowe zarządzenia.

§ 3. Posiadacz świń niezwłocznie po zauważeniu u świni objawów wzbudzających podejrzenie o zarazę cieszyńską, równocześnie ze zgłoszeniem tego spostrzeżenia do przełożonego swojej gminy, sołtysa, najbliższego posterunku Milicji Obywatelskiej lub bezpośrednio do właściwego starosty winien:

- a) odosobnić świnię chore i podejrzaną i nie wpuszczać do ich pomieszczeń osób postronnych z wyjątkiem lekarzy weterynaryjnych i osób, którym zostało powierzono oprzątkowanie świń i opieka nad nimi,
- b) dopilnować, aby do czasu przewidzianego w § 4 zbadania zagrody przez powiatowego lekarza weterynaryjnego nie wprowadzono do zagrody innych świń, ani nie usuwano z nich świń żywych, padłych lub zabitych i ich części, jak również nie wy-

noszono narzędzi, przedmiotów, nawozu, paszy, ściółki oraz sprzętów, z którymi miały styczność świnie chore lub podejrzane o chorobę.

§ 4. 1. Starosta, otrzymawszy zgłoszenie lub dowiedziawszy się w jakikolwiek inny sposób o istnieniu zarazy cieszyńskiej świń lub o jej podejrzeniu, winien natychmiast, przy pomocy powiatowego lekarza weterynaryjnego, zbadać stan rzeczy na miejscu i przy tym ustalić:

- a) czy, kiedy i skąd świnie chore lub podejrzane o zarazę cieszyńską zostały wprowadzone do zagrody w ciągu ostatnich czterech tygodni,
- b) czy w ciągu ostatnich czterech tygodni przed wystąpieniem pierwszych objawów chorobowych świnie chore lub podejrzane o chorobę miały bezpośrednio lub pośrednio styczność z innymi świniami i którymi, lub czy i dokąd zostały z zagrody usunięte.

2. W każdym wypadku zarazy cieszyńskiej świń lub podejrzenia o nią celem ostatecznego rozpoznania zarazy należy przeprowadzić histopatologiczne badanie mózgu i rdzenia chorej lub podejrzanej o zarazę cieszyńską świnia.

Sposób pobierania prób zawiera załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Z chwilą stwierdzenia w zagrodzie zarazy cieszyńskiej świń, świnie dzieli się na dwie grupy:

- a) świnie chore z klinicznymi objawami choroby oraz świnie gorączkujące bez innych objawów chorobowych i
- b) świnie podejrzane o zarażenie się, które nie wykazują żadnych objawów chorobowych.

§ 6. W sprawie dochodzenia i wydania tymczasowych zarządzeń mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 344, 345, 346 i 348 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 19, poz. 167, z 1933 r. Nr 7, poz. 45, Nr 58, poz. 435, z 1936 r. Nr 50, poz. 360 oraz z 1948 r. Nr 32, poz. 217).

§ 7. Pierwszy wypadek wystąpienia zarazy cieszyńskiej świń na terenie powiatu starosta winien zgłosić wojewodzie.

III. Postępowanie po stwierdzeniu podejrzenia zarazy cieszyńskiej świń.

§ 8. Jeżeli w zagrodzie wolnej od zarazy cieszyńskiej świń powiatowy lekarz weterynaryjny stwierdzi podejrzenie tej zarazy, starosta powinien wydać zarządzenia przewidziane dla zagród, w których została stwierdzona zaraza cieszyńska świń, i utrzymać zarządzenia te w mocy do czasu ustalenia przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, że podejrzenie było nieuzasadnione.

§ 9. Jeżeli dla pobrania próbek do badania rozpoznawczego (§ 4 ust. 2) nie ma świnia padłej lub zabitej, starosta zarządzi zabicie świnia podejrzanej.

§ 10. Posiadacz świń, pozostających pod obserwacją, powinien każde wystąpienie objawów wzbudzających podejrzenie zarazy cieszyńskiej świń niezwłocznie zgłosić sołtysowi, przełożonemu gminy, posterunkowi Milicji Obywatelskiej lub bezpośrednio staroście, który zarządzi natychmiastowe zbadanie stanu rzeczy na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

IV. Postępowanie po stwierdzeniu zarazy cieszyńskiej świń.

§ 11. 1. Po urzędowym stwierdzeniu zarazy cieszyńskiej świń starosta zarządza wybicie świń chorych wymienionych w § 5 pkt a i zniszczenie ich (§ 12 ust. 2).

2. W wypadku konieczności wybicia, na zarządzenie władz, świń powyżej 20 sztuk w zagrodzie, na przeprowadzenie wybicia należy uzyskać zgodę wojewody.

3. Wojewoda może zarządzić wybicie wszystkich świń w zagrodzie zapowietrzonej zarazą cieszyńską, jeżeli na podstawie przeprowadzonego dochodzenia należy przypuszczać, że zaraza cieszyńska ma charakter sporadyczny i przez wybicie tych świń da się osiągnąć zupełne stłumienie zarazy na określonym terenie.

§ 12. 1. Zarządzone na podstawie § 11 ust. 1 wybicie świń odbywa się na grzebowisku, w rakuarni lub zakładzie utylizacyjnym.

2. Świnie wybite na zarządzenie władz lub dorżnięte przez posiadacza podlegają zniszczeniu w całości.

3. Do uboju świń wymienionych w § 5 lit. b niniejszego rozporządzenia, co do których zarządzone wybicie na podstawie § 11 ust. 3, należy stosować przepisy § 22.

§ 13. Do zagrody zapowietrzonej zarazą cieszyńską świń mają zastosowanie przepisy § 350 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. powołanego w § 6, z tym że tablica ostfzegawcza winna mieć napis „zaraza cieszyńska świń“. Ponadto mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 351, 353 ust. 1, 354 i 355 zdanie pierwsze wymienionego rozporządzenia.

V. Odszkodowania i zapomogi.

§ 14. Za świnie zabite na zarządzenie władz z powodu zarazy cieszyńskiej świń należy się odszkodowanie od Państwa według przepisów art. 79 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że świnie były wolne od zarazy cieszyńskiej, lub według przepisów art. 80 lit. b tegoż rozporządzenia, jeżeli były dotknięte zarazą cieszyńską świń.

§ 15. Za świnię, co do których urzędowo stwierdzono, że padły na zarazę cieszyńską świń, gdy przedtem uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia, należy się zapomoga od Państwa według przepisów art. 82 pkt c rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

VI. Okręg zapowietrzony i zagrożony.

§ 16. Dookoła zagrody zapowietrzonej starosta winien ustanowić okręg zapowietrzony, do którego należy włączyć zagrody sąsiadujące z zagrodą zapowietrzoną.

§ 17. Dookoła okręgu zapowietrzonego starosta winien ustanowić ściśle określony okręg zagrożony, włączając do niego daną miejscowość, a nawet i sąsiednie miejscowości w zależności od stopnia niebezpieczeństwa tej zarazy i miejscowych warunków gospodarczych.

§ 18. Ustanowienie określonych w §§ 16 i 17 okręgów oraz wydane zarządzenia powinien starosta ogłosić publicznie w sposób przyjęty w danej miejscowości.

§ 19. W okręgu zapowietrzonym i zagrożonym mają zastosowanie przepisy powołane w § 13.

§ 20. W okręgu zapowietrzonym i zagrożonym starosta powinien:

- a) zakazać wywozu świń w celach hodowlanych,
- b) zakazać odbywania targów, spędów i pokazów świń, handlu domokrażnego świniami, jak również przetargów na świnię i trzebień świń.
- c) zakazać pędzenia świń, puszczenia ich samopas lub na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach, samochodach i innych środkach transportowych,
- d) uzależnić od swego zezwolenia używania knurów do pokrywania cudzych świń,
- e) nakazać umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem „zaraza cieszyńska świń“ przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego i zagrożonego.

§ 21. 1. Wojewoda może wydawać zarządzenia przewidziane w §§ 17 do 20 dla obszaru całego powiatu, a nawet województwa lub jego części, jeżeli niebezpieczeństwo zarazy cieszyńskiej świń grozi większym obszarom.

2. Zarządzenia wydane na podstawie ust. 1 powinny być uchylone z chwilą usunięcia niebezpieczeństwa szerzenia się zarazy cieszyńskiej świń.

VII. Ubój świń w okręgu zapowietrzonym.

§ 22. Ubój świń podejrzanych o zarażenie się, które nie wykazują żadnych objawów chorobowych,

dozwolony jest tylko w zagrodzie zapowietrzonej oraz przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego w rzeźni okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego, a w braku takiej rzeźni za zezwoleniem starosty w najbliższej rzeźni. Zwierzęta takie podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju tylko przez lekarza weterynaryjnego.

VIII. Ubój świń w okręgu zagrożonym.

§ 23. Starosta może zezwolić na wywóz na wozach lub samochodach i innych środkach transportowych świń znajdujących się w okręgu zagrożonym w celu natychmiastowego uboju w rzeźni w okręgu zagrożonym lub w rzeźniach w innych miejscowościach położonych na terenie danego powiatu. Zwierzęta te podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju tylko przez lekarza weterynaryjnego.

IX. Szczepienie.

§ 24. Szczepienie świń przeciwko zarazie cieszyńskiej może być stosowane tylko na zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

X. Odkazanie.

§ 25. 1. Po zabiciu świń chorych i podejrzanych o chorobę podlegają oczyszczeniu i odkażeniu: chlewy i pomieszczenia, w których znajdowały się świnię chore lub podejrzane o zarazę cieszyńską jak również osoby, a także wszystkie narzędzia i przedmioty, które miały bezpośrednio lub pośrednio styczność ze świniami chorymi lub podejrzany o tę chorobę.

2. Przed uznaniem zarazy cieszyńskiej świń za wygasłą, powinno być przeprowadzone ostateczne oczyszczenie i odkażenie osób i rzeczy wymienionych w ust. 1 niniejszego paragrafu stosownie do zarządzeń powiatowego lekarza weterynaryjnego.

3. Sposoby przeprowadzania oczyszczania i odkażania podane są w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

4. Oczyszczenie i odkażenie przeprowadza właściciel zapowietrzonej zagrody na własny koszt pod nadzorem dezynfektora.

XI. Uchylenie zarządzeń.

§ 26. Zarazę cieszyńską świń należy uznać za wygasłą i wydane zarządzenia uchylić:

a) po upływie czterech tygodni od czasu, kiedy wszystkie świnię w zagrodzie zapowietrzonej padły, zostały zabite lub z zagrody usunięte do rzeźni, a w okręgu zapowietrzonym i zagrożonym nie było w tym okresie zachorowań świń na zarazę cieszyńską świń, albo

b) jeżeli po usunięciu z zagrody świń chorych i gorączkujących, u pozostałych świń w zagrodzie zapowietrzonej, jak również w okręgu zapowietrzonym i zagrożonym w przeciągu ośmiu tygodni nie zaszły nowe

wypadki zarazy cieszyńskiej świń i

- c) jeżeli poza tym zostało przeprowadzone oczyszczenie i odkażenie, a należyte jego wykonanie zostało stwierdzone przez powiatowego lekarza weterynaryjnego (§ 25 ust. 2).

§ 27. O wygaśnięciu zarazy cieszyńskiej świń w okręgu zapowietrzonym i zagrożonym starosta winien zawiadomić wszystkie władze i urzędy, które zostały powiadomione o wybuchu zarazy, i publicznie ogłosić w ten sam sposób, w jaki stwierdzenie choroby zostało podane do publicznej wiadomości.

XII. Przepisy końcowe.

§ 28. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kociol

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 grudnia 1948 r. (poz. 479).

SPOSÓB POBIERANIA PRÓB DO BADAŃ ROZPOZNAWCZYCH I PRZEPROWADZANIA OCZYSZCZANIA I ODKAŻANIA PRZY ZARAŻENIU CIESZYŃSKIEJ ŚWIŃ.

I. Pobieranie prób.

Badania rozpoznawcze przeprowadza Państwowy Instytut Weterynaryjny. Do histopatologicznych badań należy wysyłać mózg i rdzeń w ostonach kostnych (czaszka, kręgosłup). W przypadku gdy zachodzi możliwość rozkładu gnilnego mózgu i rdzenia (miesiące letnie), wskazane jest wyjęcie mózgu i rdzenia oraz przesłanie tych narządów w naczyniu z płynem konserwującym (alkohol, 5% formol).

II. Oczyszczanie i odkażenie.

1. Wszystkie narzędzia i przedmioty oraz sprzęty, z którymi stykały się świny chore lub podejrzone, należy oczyścić w pomieszczeniach, a następnie po wyniesieniu z pomieszczeń:

- a) drewniane sprzęty, narzędzia i przedmioty mało wartościowe zniszczyć przez spalenie, przedmioty wartościowe, po ewentualnym wystuganiu chropowatej powierzchni, dokładnie oczyścić i odkażić 2% roztworem sody żrącej,
- b) sprzęty i narzędzia żelazne dokładnie oczyścić, wyżarzyć w ogniu lub odkażić 2% roztworem sody żrącej,
- c) przedmioty gumowe i skórzane wymyć 1% roztworem sody żrącej.

2. W pomieszczeniach powały, ściany, przegrrody, drągi, słupy, drzwi, okna itp. dokładnie oczyścić i odkażić 2% roztworem sody żrącej. Ze szczególną starannością należy oczyścić szpary, kąty i szczeliny. Oczyszczenie rozpocząć od powały, a kończyć na oczyszczeniu i odkażeniu podłogi, Odstający tynk zerwać i postąpić z nim, jak z nawozem (pkt 5). Nieszczelnie ułożony bruk, belki i deski podłogi zerwać, wybrać warstwę ziemi (aż do ziemi suchej) i postąpić z nią, jak z nawozem (pkt 5), po czym nawieźć świeżego piasku i podłogę naprawić. Nadający się do użytku materiały (drzewo, kamień itp.) może być ponownie użyty po

usunieciu uszkodzonych części, wygładzeniu powierzchni i odkażeniu 2% roztworem sody żrącej.

3. Ścieki i wejścia do chlewów odkażić 2% roztworem sody żrącej i mlekiem wapiennym, gnojówkę — w stosunku 1 do 2.

4. Podwórza, okólniki itp. dokładnie oczyścić z nawozu, ściółki, wydzielin i wydaliny świń, po czym zlać 2% roztworem sody żrącej, a następnie mlekiem wapiennym; o ile ziemia przesiąkła wydzielinami chorych świń, należy usunąć mokrą warstwę ziemi i postąpić z nią, jak z nawozem (pkt 5).

5. Nawóz, mierzwę, ściółkę, resztki karmy, zeskrobiny drzewne itp. z zapowietrzonych chlewów (pomieszczeń dla świń) należy wywieźć w pole szczelnym wozem i tam natychmiast zaorac lub spalić albo też ułożyć kopiec w miejscu niedostępnym dla ludzi i zwierząt tak, aby odpływy z kopca nie dostawały się do innych zagród, na drogi, do studni itp. Przed ułożeniem kopca należy położyć na ziemi warstwę niezakażonego nawozu, torfu, liści lub tp. grubości około 25 cm, szerokości od 1 do 2 m, długości dowolnej. Na tej podściółce układa się nawóz podlegający odkażeniu w kopiec o skośnych bokach do wysokości 1,25 m. W ten sposób postawiony kopiec pokrywa się 10 cm warstwą niezakażonego nawozu, słomy lub ściółki, a na nią nakłada się jeszcze warstwę ziemi o grubości 10 cm. Po trzech tygodniach użycie tak skopcowanego nawozu nie podlega dalszym ograniczeniom.

6. Świny pozostałe w zagrodzie dokładnie obmyć wodą z mydłem

7. Osoby, które były zajęte przy oczyszczaniu i odkażaniu lub które miały bezpośrednią lub pośrednią styczność ze świniami chorymi lub podejrzanymi o chorobę, winny poddać się gruntownemu oczyszczeniu i odkażeniu według wskazań powiatowego lekarza weterynaryjnego.